

D-35/16

UZASADNIENIE

W dniu 17 grudnia 2015 r. p. [REDAKTOWANE] złożyła do Okręgowej Izby Radców Prawnych w G. [REDAKTOWANE] skargę na działanie radcy prawnego [REDAKTOWANE] podnosząc, iż radca ten będąc wyznaczonym jako jej pełnomocnik z urzędu do sprawy [REDAKTOWANE] – nie wniósł skargi kasacyjnej w jej sprawie od wyroku Sądu [REDAKTOWANE] w G. [REDAKTOWANE] z dnia 29.01. 2016 r. mimo że nie wyraziła na powyższe zgody i nie otrzymała w tej sprawie opinii o braku podstaw do wniesienia skargi.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego uznał, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wypełnia znamiona popełnienia przewinienia dyscyplinarnego unormowanego w Zasadach Etyki Radców Prawnych i Ustawie z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych i uzasadnia wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie radcy prawnego W. [REDAKTOWANE] P. [REDAKTOWANE]

Uzasadniając wyżej wskazane Postanowienie Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, że zgodnie z art. 28 ust. 7 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego w razie prowadzenia sprawy z urzędu przedstawienie klientowi pisemnej opinii o braku podstaw do wniesienia środka zmierzającego do wzruszenia orzeczenia sądowego jest obowiązkowe. Ponadto, art. 28 ust. 6 Kodeksu stanowi, że radca prawny powinien uzyskać zgodę klienta, w miarę możliwości pisemną, na zaniechanie wniesienia środka odwoławczego.

Radca prawny [REDAKTOWANE] potwierdził w toku postępowania, że nie wniósł środka odwoławczego gdyż po zapoznaniu się z treścią akt sprawy, nie widział podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej oraz wydał w tej sprawie wyłącznie ustną opinię. Nie uzyskał też zgody skarżącej na odstąpienie od wnoszenia środka odwoławczego.

Mając na względzie powyższy stan faktyczny Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 30.09.2016 r. działając na podstawie art. 68¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 roku o radcach prawnych (Dz. U. 2010 Nr 10, poz. 65 ze zm.) złożył wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie radcy prawnego.

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie jako dowodu w sprawie:

- z następujących dokumentów:
  1. Skargi na radcę prawnego z dnia 17.12.2015 r. wraz z załącznikami (K1-8)
  2. Pisma OIRP z dnia 31.12.2015 r. wraz z wyjaśnieniami radcy prawnego z 26.02.2016 r. (K9-11),
  3. Protokołu przesłuchania świadka [REDAKTOWANE] z dnia 02.08.2016 r. (K.22)
  4. Postanowienia o przedstawieniu zarzutów z dnia 31.08.2016 r. (K 22)
  5. Protokołu przesłuchania obwinionego z dnia 12.09.2016 r. (K23-24)

- przesłuchania następujących świadków:

1. Poszkodowanej [REDACTED]
2. Obwinionego radcy prawnego [REDACTED]

Na rozprawie w dniu 30 listopada 2016 roku przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w G [REDACTED], obwiniony przyznał się do winy polegającej na tym że nie sporządził na piśmie opinii o niecelowości złożenia skargi kasacyjnej w sprawie w której został wyznaczony jako pełnomocnik z urzędu. Nadto Obwiniony złożył wniosek, w trybie art. 387 § 1 k.p.k., o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie mu kary dyscyplinarnej – upomnienia – bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, przy czym obwiniony zwrócił uwagę że jest to pierwsze postępowanie dyscyplinarne w jego długotrwałej praktyce wykonywania zawodu radcy prawnego.

Zarówno Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego jak i poszkodowana wyrazili zgodę na zaproponowany przez obwinionego wymiar kary.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przychylił się do wniosku i wyrokiem z dnia 30 listopada 2016 r., uznał obwinionego winnym i wymierzył karę dyscyplinarną upomnienia, bez przeprowadzenia postępowania dowodowego, za przewinienie dyscyplinarne z art. 64 ust. 1 Ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych i § 28 ust. 7 i § 28 ust. 6 Kodeksu zasad etyki radcy prawnego.

Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Dobrowolne podanie się karze na etapie postępowania sądowego, w oparciu o treść art. 387 k.p.k. – jest możliwe, kiedy zostaną spełnione następujące przesłanki:

- 1) okoliczności popełnionego przestępstwa nie budzą wątpliwości;
- 2) cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nie przeprowadzenia rozprawy w całości;
- 3) prokurator (w postępowaniu dyscyplinarnym Rzecznik Dyscyplinarny) i pokrzywdzony nie sprzeciwia dobrowolnemu poddaniu się karze. Oskarżony może przyznać się do winy, ale nie jest to warunek *sine qua non*,
- 4) wniosek o dobrowolne poddanie się karze zostanie złożony do chwili zakończenia pierwszego przesłuchania wszystkich oskarżonych na rozprawie głównej.

W niniejszej sprawie wszystkie przesłanki zostały spełnione, wobec czego Sąd uwzględnił wniosek o poddanie się karze.

Okoliczności popełnienia przewinienia dyscyplinarnego nie budzą wątpliwości w rozumieniu art. 387 § 2 k.p.k. i jest to zasadne w świetle przyznania się obwinionego do popełnionego czynu oraz znajduje oparcie w materiale dowodowym wskazującym bezpośrednio sprawstwo.

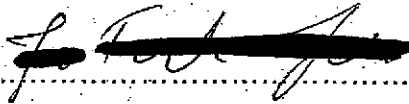
Sąd uznał za ujawnione dowody wymienione we wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego i ukaranie radcy prawnego z dnia 30 września 2016 roku.

Zarówno Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego jak i pokrzywdzona wyrazili zgodę na zaproponowaną przez obwinionego karę. Sąd wziął pod uwagę przy uwzględnieniu wymiaru kary okoliczność iż jest to pierwsze przewinienie dyscyplinarne obwinionego.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

Przewodniczący:

Joanna Friedrich-Sarad

Członkowie:

Joanna Ratasiewicz

Grażyna Gliniewicz

